

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LVIII. An incenso igne, siue in Spiritus injecto, ab infestatione
eorundem contingat liberari?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](#)

alia atque alia est conditio spirituum. Propositum est malis simulata fuga adducere in errorem. Propositum est bonis errorem cauere: & ibi subsidium non postulare, ubi subsidij consequendi nulla spes esse videtur.

CAP. LVIII.

An igne incenso, siue in ipsis projecto abigantur Spiritus: & loca, quæ infesta reddunt, cogantur deferere.

1. **I**n ignem ad Spiritus abigēdos & proscribendos plurimam valere, quamuis (nisi fallor) nullus sit, qui docuerit; ex duobus tamen quis, ut credat, posset induci. Alterum est, quod igne Spiritus omnes, qui molesti sunt torqueantur. Alterum, quod non rebus tantum aduersis; verum etiam aduersarum rerum signis terreatur, illaque detestentur: ut ob hæc credendum sit, vel fugere Spiritus, quod nostro igne crucientur; vel si non cruciantur, ad eius conspectum non subsistere; quod nostro tanquam signo, infernalibus ignis in memoriam veniat.
2. Hæc confirmant, quæ de S Ambroso in eius vita scribit **P**aulinus. Misericordia ad Ambrosium internerandum Dæmones Imperatrix Iustina. Sed frustra. Renunciarunt enim Spiritus Nequam, se non solum ad ipsum minimè appropinquare potuisse; verum etiam nec ad fores domus, in qua manebat Episcopus, habuisse accessum; propterea, quod ignis insuperabilis omne illud ædificium communiret, ut etiam longe positi vicerentur. Hæc Paulinus, teste Cæsare Baronio & Annalium tomo.
3. Posset argumentum hoc illadi, si dicatur; vel verum non esse apud inferos ignem, qui Spiritus torquet: vel ipsis illo igne non verè ac propriè torqueri; vel certè extra infernum, igne infernali non torqueri.
4. Veruntamen nullum horum dici debet à veritatis studiose, & communioris Doctorum sententiæ amante. *Vetus est ignis*, quo torquentur Spiritus. *Verè illo igne torquentur*. Torquentur illo etiam extra communem damnatorum locum existentes, & nobiscum conuersantes.
5. *Verum igne non esse* (ut in Patrum sententiis recensendis molestus non sim) vel illud non leue est argumentum; quod eius frequentes, & sub proprio ignis nomine, in Scripturis fiat mentio. Magister da muni dicitur mutandi in ignem inexstinguibilem. *Ioan. 15 Palma*

mes, qui fructum non fert, coniicitur in ignem, & ardet. Apocal. 14.
Igne & sulphure cruciantur, qui adorauerunt bestiam. Isaiæ ultimo,
prævaricatorum pœna docetur esse ignis, qui non extinguitur. Deni-
que Dominus in tremendo illo iudicio, eos, qui à finistris eius
stabunt, missurus est in ignem; qui paratus est Diabolo & Angelis
eius. Matth. 25.

Quod autem verè miseros torqueat, his ipsis, iam allatis locis do-
ceri potest. Crucianos hoc igne & sulphure docet sanctissimus Io-
annes: & arsuros Dominus similitudine palmitis. Si vero paratus
est Diabolo, & Angelis eius; ut ex eo voluptatem capiant, paratus dici
potest? illi scilicet, qui ob peccata grauissima gravissimis sunt dig-
ni supplicijs? & in ignem, ut puniantur, mittuntur? Miris, inquit B.
Augustinus 20. de Ciuit. capit. 10. sed tamen veris modis pœna ignis
corporis affigit Spiritus.

An verè in inferno tantum hoc igne torquentur? Torquen-
tur; veruntamen non tantum. Suum semper ignem secum circumfe-
runt miseri spiritus; quia semper sunt miseri; etiam dum extra in-
fernū existunt: quemadmodum qui beati, ubiqueq; etiam sint,
beati sunt.

Hec cùm ita sint; quidni nostro igne fugantur spiritus? For-
tè infernalis torquet; noster non torquet? quam ob causam? Alterius
foris rationis est infernalis, alterius noster? Alterius ratio-
nis non est; & vt esset, in spiritus taliter aliquid poterit, si non
quantum infernalis poterit.

Fortè nostro igne torquentur spiritus; sed tamen fugere no-
lunt. At mirum est, fugere nolle; qui non fugiendo graues patiun-
tur cruciatus, quos fugiendo possunt euadere. Fortè malum,
quod ignis affere, tantum non est, ut delectationem, quam ex ho-
minum molestia capiunt, si velint postponere. At quæ & quibus
de causis tanta delictatio?

Videntur hæc aliquid probabilitatis habere, & pro igne ad-
uersus spiritus pugnare: veruntamen veritatis habent nihil, igne
nistro, quantumcumq; maximo, spiritus non abiguntur. quia nec ignis
noster quicquam agit in spiritus: nec ipsi ignem tanquam signum
infernaliū pœnarum, exhorrescent.

Nullis pro huius assertione præsidii aliis opus est, quæ
quibus hactenus demonstratum est, nihil spiritus pati à blasphemis
miserationibus; à gladiis & lanceis. Quēadmodum hæc omnia ni-
hil possunt in spiritus; quod spiritib; multo sunt inferioris virtutis
& conditi-

& conditionis; ita nihil ob eandem causam potest in Spiritus Elementum ignis.

12. Neque huius ratio est, quod alterius rationis sit ille ignis; alterius noster. Siue alterius rationis sit, siue non sit; aliquid ipsum posse in Spiritus negari non debet; si per se plurimum in Spiritus potest infernal is ignis.

13. Causa, cur in Spiritus nihil possit noster; possit autem infernalis, est; quod hunc Deus velit esse instrumentum diuinæ iustitiae; nostrum non velit; ab illo velit Spiritus affligi & pati, ab hoc non velit. ut hic simile quid eius sit, quod in Sacramento Baptismi accedit, ubi aqua ad remissionem valet peccatorum, vinum vel alius liquor non valet.

14. Habet hoc Deus Opt. Max. ut quemadmodum, cum rerum conditione corporalia administrat per spiritualia; ita, præter rerum conditionem, agat in Spiritualia per corporalia, quæcumque ille expedire iudicauerit.

15. Non igitur fugiunt ignem idcirco Spiritus, quod igne torqueantur. An fortè ipso, tanquam signo, terrentur? idcirco fugiunt aut detestantur; quia infernalem, cuius signum est, ad memoriam reuocat? Nec hoc dici debet. Neque enim quæcumque rerum iuisarum signa, quoctunque modo, sunt; inuisi sunt; sed quæ ex se hoc habent, ut signa sint: quod noster ignis non habet. Timent Dæmones crucem; non lanceam, qua Christi pectus transfixum; attamen ut crux, ita lancea, Christi Domini, Dæmonū hostis, signum quoddam est: sed per se signum crux est, lancea non est. Ita ignis noster per se infernalis ignis signum, aut imago non est; quemadmodum nec hominis homo imago aut signum propriæ.

CAP. LIX.

An accenso lumine fugentur Spiritus, & ab ipsorum infestatione liberentur infesta loca.

1. Vemadmodum superius diximus, quodam segrediis & lanceis aduersus Spiritus munire; ita alij sunt qui sine tuis tenebris lumine depellant, nihil sibi à Spiritibus metuunt; & omnia, ab ipsorum infestatione, tuta censent esse loca.

2. Horum inde profecta opinio, quod obseruarint, ut plurimum noctibus molestos esse Spiritus; quando tenebrae occupant omnia; interdiu vero vel nunquam, vel rarissime; & tunc quidem breuissimo tempore obseruentur.

Tenebras